

Mødet den 28. Oktober 1909.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Jul. Andersen, Jakob Jensen, Niels Jensen, Mikael Johansen, Laursen, Mousten, Paulli og Simonsen.

1. (J. Nr. 12¹⁵—1909). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
2. (J. Nr. 294—1909). Ansøgning fra Axel Johansen om **Autorisation som elektrisk Installatør**.

Efter Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet vedtoges det at meddele Autorisationen.

3. De foreliggende Andragender om **Fritagelse for Hundeafgift** fra:
 - a. (J. Nr. 18¹⁸—1909). Enke Ane Sørensen,
 - b. (J. Nr. 18⁹—1909). Madam Andersen og
 - c. (J. Nr. 18¹⁰—1909). Foredragsholder Jens Jensen bevilgedes.
4. (J. Nr. 311—1909). Indstilling fra Marselisborgudvalget om Genopbygning af de nedbrændte Bygninger paa **Marselisborggaard**.

Formanden meddelte, at Udvalget nøje havde overvejet, om man skulde genopbygge de nedbrændte Bygninger eller opsiges Kontrakten med Forpagteren, saaledes som man havde Hjemmel til. Hvis man kunde leje hele Arealet ud til Vognmænd, Slagtere eller Havebrugere, vilde Indtægten

nok derved blive større end ved Bortforpagtning af Jorden samlet, men da Udvalget fandt det meget tvivlsomt, om dette kunde lade sig gøre i hvert Fald for den fjernere Jords Vedkommende, skulde det indstille, at man genopbyggede Bygningerne efter de foreliggende af Arkitekt Ludvig A. Petersen udarbejdede Tegninger til et Beløb af 25058 Kr. 24 Øre og opretholdt Kontrakten, som man dog samtidig vilde søge ændret paa nogle mindre væsentlige Punkter til Fordel for Byen.

Magnus Nielsen havde tænkt sig, at man kunde bruge nogle af Udstillingens Bygninger, hvorved man kunde hjælpe baade Udstillingen og Kommunen. Nogle af de større Haller vilde sikkert egne sig udmærket, saa han skulde henstille, at man tænkte over dette Forslag og eventuelt henvendte sig til Arkitekt Høegh-Hansen, der vel nok var den, der havde bedst Kendskab til Bygningerne, og hvorledes disse skulde flyttes.

Christensen havde ikke tænkt sig Gaarden genopbygget mere, idet han ikke tvivlede om, at man kunde leje Jorden ud til betydelig højere Pris, end man fik af Forpagteren. Denne lejede førøvrigt en Del ud til 140 Kr. pr. Td. Land og gav selv kun 40 Kr. Ved Henvendelse til Vognmandsforeningen vilde man sikkert let kunne faa en meget stor Del lejet ud, ligesom en Del ogsaa kunde lejes ud til Havebrugere. Han troede ikke, der vilde være nogen Fordel ved at købe Udstillingens Bygninger.

Møller oplyste, at Udvalget ogsaa havde tænkt paa at leje Jorden ud saaledes som foreslaaet af Hr. Christensen. Imod denne Ordning talte imidlertid, at man saa rimeligvis vilde tabe 15 pCt. af Assurancesummen og dernæst betale

Forpagteren 5000 Kr. De projekterede Bygninger vilde altsaa i Virkeligheden ikke blive nær saa dyre, som Overslaget lød paa. Desuden vilde det sikkert blive meget svært i alt Fald foreløbig at leje alle de 150 Tdr. Land ud. Endelig var der et Hensyn at tage til Forpagteren, der meget nødig vilde af med Jorden nu. Han skulde derfor anbefale, at man opretholdt Kontrakten og opførte Bygningerne. Udvalget havde endvidere ogsaa tænkt paa at benytte nogle af Landsudstillingens Bygninger, men var efter det foreliggende kommet til den Anskuelse, at Fordelen derved vilde være meget ringe, ikke mindst fordi Haandværkerne sandsynligvis vilde gøre store Vanskeligheder ved at skulle arbejde med brugte Materialier.

S a m u e l s e n var forbavset over at se Forslag om Genopførelse af Bygningerne, da Raadet allerede for 8—9 Aar siden havde talt om at benytte den første Lejlighed til at blive fri for disse Bygninger. Det var aldeles ingen god Forretning for Byen at forpagte Jorden ud, da man sikkert kunde faa den lejet ud til Havebrugere, Vognmænd og lignende til bedre Pris. Endelig maatte det kalkulerede Beløb til Bygningernes Opførelse kaldes meget anseeligt, naar det kun drejede sig om Træbarakker.

M a g n u s N i e l s e n gjorde opmærksom paa, at man ikke fik hele Assurancesummen, med mindre man byggede for hele Beløbet. Selvfølgelig var det behageligst for Haandværkerne at arbejde med nyt Materiale, men derfor syntes Tanken om at benytte nogle af Udstillingens Bygninger dog alligevel at ligge nær, særlig da Haandværkerne ogsaa havde en Priskurant for Arbejder med brugte Materialier. Han anbefalede at udsætte Sagen, til hele Skovudvalget kunde samles.

F o r m a n d e n fandt det naturligt at udsætte Sagen, til Byraadet blev mere fuldtalligt, hvis der var Stemning for at gaa en anden Vej, end Udvalget foreslog.

C h r i s t e n s e n ønskede, at Udvalget ogsaa vilde søge Oplysninger om, hvorledes Sagen vilde stille sig, hvis man ikke fornyede Kontrakten.

F o r m a n d e n forstod ikke Hr. Christensens Bemærkning om, at Forpagteren lejede Havelodder ud, da Fremleje var forbudt i Kontrakten.

M ø l l e r oplyste, at Forpagteren havde Udvalgets Tilladelse til at leje nogle Havelodder ud ved Fiskerhuset.

C h r i s t e n s e n bemærkede, at det ikke alene var ved Fiskerhuset, men ogsaa ved det ny Epidemihospital, at Forpagteren lejede Havelodder ud.

Sagen udsattes.

5. (J. Nr. 220—1909). Den foreliggende Ansøgning fra Vejmænd Marinus Andersen om at faa sit første Løntillæg et Aar før Tiden kunde ikke bevilges.
6. Skrivelse fra A/S C. Olesen, København, med Tilbud om at overdrage et til Udstillingen vævet **Tæppe med Aarhus Vaaben** til Kommunen.
Tilbudet modtoges med Tak.

